

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti út 35-45.

a **Fővárosi Törvényszék Közigazgatás
Kollégiuma**
1027 Budapest
Tölgyfa utca 1-3.
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1 V / 2838 - 4 / 2021	
Érkezett: 2021 OKT 15.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet: db	

alkotmányjogi panasz

I és II. r. indítványozók

a
**Komárom Esztergom Megyei
Kormányhivatala** alperes ellen
(2800 Tatabánya, Bárdos László utca 2.)

indított perben, a **Kúria** által
Kfv.III.37.026/2021/7. sz. alatt hozott ítélettel
szemben, az Alkotmánybíróság előtt **IV/2828-
3/2021.** számon folyamatban lévő ügyben.

Budapest, 2021. október 12.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírottak,

[REDACTED] ("Felperesek"), a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatala alperes ellen indított eljárásban, amelyben alperesi érdekelteként részt vett a [REDACTED]; a továbbiakban: „Alperesi Érdekelte”) a Fővárosi Törvényszék által 15.K701.332/2020/22. szám alatt hozott ítélete és a Kúria Kfv.III.37.026/2021/7. Ítélete („Ítélet”) ellen a következő

Alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő.

Kérjük a t. Alkotmánybíróságt, hogy az **Ítéletet** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. § (1) pontja alapján a Fővárosi Törvényszék által hozott **15.K701.332/2020/22 sz. Ítéletének** és a **Kúria Kfv.III.37.026/2021/7 sz. Ítéletének** (továbbiakban együtt: „Indítvánnyal Érintett Határozatok”) alaptörvényellenességét szíveskedjen megállapítani és megsemmisíteni.

Az indítványozók nyilatkoznak, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében vagy perújítás nincs folyamatban.

A Kúria Kfv.III.37.026/2021/7 sz. ítéletének kézhezvételének a napja 2021.05.04.

Az Indítványozók nem járulnak, hozzá személyes adataik nyilvánosságra hozatalához.

1. JOGSZABÁLYHELYEK:

1.1 Az Alkotmánybíróság hatáskörét az alábbiakra alapozzuk:

1.1.1 Az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pont értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját

1.1.2 az Abtv. 27. § (1) értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1.2 Alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazással és értelmezéssel érintett jogszabályhelyek:

1.2.1 2004. évi CXL. törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól „(KET)” 3.§ (1); 15. § (1), (6a), (8); 72. § da), Ba)

1.2.2 253/1997(XIII.20) Korm. rendelet (OTÉK) 4. számú melléklete.

- 1.2.3 Belső-Ferencváros rehabilitációs szabályozási tervéről és építési szabályzatáról szóló Ferencvárosi Önkormányzat 8/2006 (III.10.) rendelete.
- 1.3 Az Alaptörvényben biztosított, a megsemmisíteni kért bírósági határozatot illetve annak előzményeit képező hatósági eljárásokban és azokban hozott döntésekben megsértett, az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:
- 1.3.1 „Szabadság és Felelősség rész XXI. cikk a egészséges környezethez való jog:„Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.
- 1.3.2 „Szabadság és Felelősség rész XXVIII. cikk:
- “(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”
- “(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

2. AZ ALAPJOGSÉRELMEK MEGJELÖLÉSE ÉS KAPCSOLATA AZ ÍTÉLETTEL

2.1 Tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog sérelme.

- 2.1.1 Az Indítvánnyal Érintett Határozatok a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog sérelmét azzal okozzák, hogy bár az indítványozók 2010-ben a hatóságok tudomására hozták, hogy ügyfélként kívánnak részt venni a lakásukkal szemben tervezett szálloda építési engedélyezési eljárásban, de az eljáró hatóságok erről a 2012-es építési engedélyezési eljárás megindulásakor nem vettek tudomást és az indítványozók ügyféli jogállásáról nem hoztak határozatot. Később amikor az ügyfelek az építési engedélyről tudomást szereztek abból a tényből, hogy az építkezés ténylegesen megindult, 2016-ban az indítványozók újra kérték ügyfélkénti elismerésüket, de akkor már arra hivatkozva utasították el ezt a kérelmüket, hogy a 2012-es építési engedély kiadása óta több, mint 6 hónap telt el.
- 2.1.2 A fenti érvet a később eljáró bíróságok is magukévá tették, és az Indítvánnyal Érintett Határozatok jelentős részben azért nem ismerték el az indítványozók perbeli legitimációját, mert az indítványozói kifogások a 2012-es építési engedély súlyos hiányosságaival függtek össze.
- 2.1.3 Súlyosan alaptörvényellenesnek tartjuk az eljáró hatóságok és bíróságok döntését, amellyel hatósági mulasztás ellenére zártak ki bennünket az ügyféli jogállásból, és ebben a körben a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmét állítjuk, amit részletesen az indítvány 4.1 pontjában fejtünk ki.

2.2 Egészséges környezethez való jog sérelme:

- 2.2.1 Határozott álláspontunk továbbá, hogy az egészséges környezethez való Alaptörvényben biztosított jogunk sérelmét jelenti az Indítvánnyal Érintett Határozatok azon következtetése, miszerint az alapügy építési beruházásában a mélygarázs tervezettségének, kapacitás számításának építésjogi, közigazgatási, környezetvédelmi kérdései az indítványozókat nem érintik, ezért ügyfélnek sem minősülnek e vonatkozásban.
- 2.2.2 Az ítéletek olyan alapállást tükröznek, amely a beruházó jogait az állampolgárok egészséges környezethez való alapjogával helyezik szembe, XX. vagy még inkább XIX. századi szemlélettel.
- 2.2.3 Indítványunk 4.2 pontjában részletesen kifejtjük, hogy
- (a) az egészséges környezethez való alapvető jog olyan alapjog, amelynek elismerésével a magyar állam vállalja, hogy érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez, és
 - (b) sérült ez az alapjog, amikor az eljáró bíróságok azt állapították meg, hogy az indítványozók a lakásukkal szemben felépült nagy volumenű építkezés környezetvédelmi kérdéseiben nem érintettek, perbeli legitimációval nem rendelkeznek, azaz megfosztották őket attól, hogy a környezetvédelmi szabályoknak megfelelést számon kérjék az eljáró hatóságokon.

3. ELŐZMÉNYEK - RÖVIDEN

3.1 A Felperesek ügyfélkénti elismerésüket kérik az építési hatóságtól - 2010

A Felperesek tulajdonosai a [REDACTED] sz. alatti társasház legfelső emeletén található több ingatlanok. A Felperesek 2010-ben értesültek arról, hogy a szemközti, addig a helyi lakosok által évtizedekig jelentős részben rekreációs célból, parkként részben pedig alkalmanként parkolóként használt tér egyik ingatlanát, a [REDACTED] alatti telket ("Ingatlan") a Budapest IX. Kerületi Önkormányzat egy beruházónak értékesítette abból a célból, hogy az ingatlanon szállodát és mélygarázst építsenek. Meg kell jegyezni, hogy sok éven át a terv az volt, hogy a [REDACTED] alá épülő mélygarázs részeként veszik igénybe az Ingatlant.

A Felperesek az információ ismeretében haladéék nélkül jelezték az építési hatóság részére, hogy az építési engedélyezési eljárásban ügyfélként kívánnak részt venni, az építési hatóság azonban arról tájékoztatta őket, hogy semmilyen eljárás nincs folyamatban ezért nincs miben ügyfélként részt venni (ld. 3. sz. melléklet).

3.2 163 szobás szálloda és mélygarázsra kiadott építési engedély – 2012. november 12.

A Felperesek 2010. július 28-i levelének tartalma alapján az építési hatóságnak hivatalos tudomása volt arról, hogy az Ingatlanon tervezett szálloda és mélygarázs építési engedélyezési eljárásban a Felperesek ügyfélként kívánnak részt venni, ennek ellenére

2012-ben az elsőfokú építési engedélyt Kp/29575/29/2012/VIII. sz. alatt („**Alaphatározat**” – 4. sz. melléklet) úgy adta ki Budapest Főváros IX. Kerület Ferencváros Önkormányzat Jegyzője (mint elsőfokú építési hatóság), hogy a Felpereseket az eljárásról, illetve a meghozott határozatról nem tájékoztatták, még csak olyan formában sem, hogy a 2010-ben bejelentett ügyfélkénti elismerésükről elutasító határozatot hoztak volna. Értelemszerűen így az eljárásról és a határozatról nem volt semmiféle tudomása a Felpereseknek.

Fontos részletnek tartjuk, hogy a 2010-es tájékoztatást, miszerint az Ingatlanra nincs folyamatban építési engedélyezési eljárás, és a 2012-es Alaphatározatot ugyanaz a személy írta alá, így a hatóság eljáró tisztviselőjének személyesen is tudomása kellett legyen arról, hogy a Felpereseknek van ügyféli jogállásra vonatkozó igénye, amely alapján őket az eljárásba be kell vonni, de legalábbis dönteni arról, hogy ilyen státusszal az adott ügyben rendelkezhetnek-e.

3.3 Építkezés megkezdése 2015 végén – a Felperesek ismételten kérik ügyfélkénti elismerésüket– 2016. február 22.

A Felpereseket, azok után, hogy 2010-ben írásban is jelezték ügyfélkénti részvételi szándékukat, teljes sokként érte, hogy tájékoztatásuk nélkül 2015 év végén az Ingatlanon építési munkálatok kezdődtek, ezért 2016. év elején haladéktalanul kérték az építési hatóságtól ügyfélkénti elismerésüket és részükre az ügyben keletkezett döntések megküldését.

3.4 Az Alaphatározat módosítása – 2016. február 4. és 2016. szeptember 2.

Az elsőfokú építési hatóság 2016. február 4-én Kp/686/7/2016/VIII. számú határozatával módosította az Alaphatározatot („**1. sz. Módosítás**” – 5. sz. melléklet), majd 2016. szeptember 2-án újabb módosítás kiadására került sor Kp/686/7/2016/VIII sz. alatt („**2. sz. Módosítás**” – 6. sz. melléklet). A módosítások eredményeként a leglényegesebb változás az volt, hogy a szálloda szobaszám 163-ról 184-re bővült, illetve a garázsszintek száma 5-ről négyre csökkent, de egyebekben sem a szálloda elhelyezkedése, sem egyéb érdemi paraméterei nem módosultak.

3.5 Jogvita az ügyféli jogállásról – 2016. február 22.-2017. április 19.

Abban a kérdésben, hogy a Felperesek ügyfelek-e, több, mint 1 évig zajlott jogértelmezési vita, és a közigazgatási szervek – következetesen jogszabálysértően – hosszú ideig elutasították, hogy a Felperesek ügyféli jogállását a Ket. 15. § (1) bekezdés szerinti általános ügyfélfogalom alapján megvizsgálják és elismerjék.

Erre az elsőfokú építésügyi hatóság akkor sem volt hajlandó, amikor a Ket. 15. § (1) szerinti körülmények mérlegelésére erre őt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.Kpk..46.124/2016/4 sz. végzésében utasította (ld. 7. sz. melléklet). Végül az Alperes mint másodfokú hatóság több, mint egy évvel 2016. februári ügyféli kérelem benyújtása után végezte csak el a bíróság által előírt körültekintő mérlegelést, amelynek eredményeként nem lehetett más okszerű és logikus döntést hoznia, csak azt, hogy a

Felperesek ügyféli jogállását elismerje – igaz **ebben a határozatában nem vizsgálta, hogy az Alaphatározat vonatkozásában is fennáll-e az ügyféli jogállás**, és a határozata rendelkező részében **csak annyit említ, hogy a Felperesek az építési engedélyek módosítási eljárásában ügyféli státusszal rendelkeznek.**

3.6 Az építési engedélyezési eljárásban hozott határozatok közül egyetlen módosító határozat kézbesítése – 2017. szeptember 11.

Az ügyféli jogállásunk 2017. április 19-i elismerését követően 2017. szeptember 11-ig kellett várnunk arra, hogy az eljárásban hozott határozatok közül egyetlen egyet kézbesítsenek részünkre, és hogy ezzel a fellebbezési határidő elinduljon. Ugyan számunkra érthetetlen okból a hatóság nem kézbesített minden határozatot (még a módosító határozatok közül sem az összeset), de mivel iratbetekintés alkalmával gondoskodtunk róla, hogy mindegyik tartalmát megismerjük, ezért azok tartalmával tisztában voltunk a határozat kézbesítése nélkül is.

Számunkra eddigre már egyértelműnek kezdett tűnni, hogy a közigazgatási hatóság a tisztességes eljárás követelményét mintegy zárójelbe téve, nem minden eljárási szereplőnek egyforma módon biztosítja alapvető eljárási jogaink gyakorlását, nem egyenlő mércével mér az ügyben, ezt azonban igyekeztünk ellensúlyozni és a mi oldalunkról mindent megkíséreltünk megtenni, hogy a hatóság tendenciózusnak ható késlekedései, halogatásai mellett, mi haladéktalanul benyújtsuk a bennünket érintő iratokat. Így gyakorlatilag azonnal, 2017. szeptember 14-én benyújtottuk a fellebbezésünket az Alaphatározattal, az 1. sz. Módosítással és a 2. sz. Módosítással szemben.

3.7 Az Alperes a fellebbezésünk tárgyában határozatot hoz – 2019. február 15.

2017. szeptember 14-i fellebbezésünket követően **1 év és 5 hónap után hozott az Alperes döntést a fellebbezésünk tárgyában** (a törvényben előírt 60 napos ügyintézési határidővel szemben). A törvényben előírthoz képest tehát majdnem 8-szor több idő kellett a hatóságnak a döntés meghozatalához.

Érdemes utalni arra, hogy a fellebbezésünk elbírálásának az ideje alatt többször jeleztük, hogy az ügyféli jogállásunk megállapítása után, fellebbezési jogunk megnyílásával, és fellebbezésünk benyújtásával az építési engedélyek nem véglegesek és nem végrehajthatók (azaz építkezni sem lehetne), emiatt jelzéssel, illetve kérelemmel is éltünk az Alperesi Érdekelt mint építtető felé 8. sz. melléklet), de pl. az építésfelügyeleti hatóság felé is (9. sz. melléklet). Ez utóbbi kérelmünkre az építésfelügyeletnél egy személyes egyeztetésen túl, amelyen azt kommunikálták, hogy az általunk előadottak csak a mi jogértelmezésünket tartalmazzák, semmilyen érdemi lépés, vagy határozathozatal nem történt.

A kronológia miatt idekívánczik továbbá, hogy 2019. év elején az Alperesi Érdekelt az időközben felépített épületre használatbavételi engedély kiadását kérte, és azt a hatóság első fokon azért tagadta meg, mert jeleztük, hogy az építési engedély(ek) nem lehetnek véglegesek, hiszen az azokkal szembeni fellebbezésünket még nem bírálták el, így az

épület végleges és végrehajtható engedély nélkül készült el, azaz használatbavételi engedély arra nem adható ki, legfeljebb fennmaradási engedély (ld. 10. sz. melléklet). Figyelemre méltó tény, hogy ezt követően 2 hét hétbe sem telt, és a használatbavételi engedély kiadásának akadályát képező Alperesi határozatok, amire mi már addigra 1 év és 5 hónapja vártunk, végre megszülettek, párhuzamosan a használatbavételi eljárásban – amelyben addig ügyfélként kezelték – a számunkra biztosított ügyféli jogállásunktól megfosztottak, és már a használatbavételi engedélyt sem kézbesítették számunkra (ld az Alperesi Érdekelt által 2019. október 15-én jelen eljárás irataihoz csatolt használatbavételi engedélyt a 11. sz. mellékletben).

Az Alperes a fellebbezésünk tárgyában két érdemi határozatot hozott 2019. február 15-én, amelyekben fellebbezésünkben foglaltaknak részben helyt adva az 1. sz. Módosítást és a 2. sz. Módosítást megváltoztatta, de a fellebbezésünkben felhozott érdemi érvek java részét figyelmen kívül hagyta, döntően azért, mert arra az álláspontra helyezkedett, hogy az általunk hivatkozott jogszabálysértéseket az Alaphatározattal szemben terjesztettük elő, márpedig az Alaphatározattal szemben ügyféli jogunk nincs, tekintettel a Ket. 15.§ (6a) rendelkezésére.

3.8 A Fővárosi Törvényszék és a Kúria határozatai

Az Alperes határozatainak bírósági felülvizsgálatát a Fővárosi Törvényszéktől kértük amely azonban azzal, hogy ügyfélképességünk a 2012-es Alaphatározatra nem terjed ki mert csak a módosított határozatok vonatkozásában biztosította számunkra az ügyféli státuszt. keresetünket elutasította, ezen ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmünket pedig a Kúria úgyszintén. Mindkét bírói fórum döntésének központi érve az volt, hogy az alaphatározat fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett 2012. november 12-én, így a Törvényszék nem bírálhatta azt el.

4. AZ INDÍTVÁNY

Jelen beadványunk az Indítvánnyal Érintett Határozatok alaptörvényellenességének megállapítására irányul, mert álláspontunk szerint mindkét Ítélet:

- a jogorvoslathoz való jogot sértve, az Alaptörvénybe ütköző módon alkalmazta a Ket. 15. §-át és tagadta meg ügyféli jogállásunkat és jogorvosltai jogaink gyakorlását a 2012-es Alaphatározattal kapcsolatban;
- az egészséges környezethez való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét együttesen okozva zárt el bennünket az építési engedélyek (Alaphatározatok és Módosító Határozatok) bírósági felülvizsgálatának lehetősége elől.

4.1 A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme - az ügyféli státusz megtagadása az Alaphatározat vonatkozásában

A Ket. 15. § (1) általános ügyfélfogalma szerint Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.

Az Alkotmánybíróság a 15. § (1) ügyfél-fogalmat a Ket. általános jellegű, garanciális előírásnak tekinti amelynek célja, hogy a közigazgatási eljárásokban mindenki, a kérelmezőkön túl is, érvényesíthesse jogát, jogos érdekét, igényét, akár azzal is, hogy többletterhet ró az eljáró hatóságra. Erre a kiterjesztett jogosultsági körre utal az "érinti" kifejezés is.

A közigazgatási szabályozásban a Ket 3.§ (1) bekezdése alapján a közigazgatási hatóságoknak az officialitás elve szerint kötelességük eljárni. Hivatalból kell feltárni azokat a körülményeket, bizonyítékokat amelyeken majd a későbbi döntése nyugszik [Ket. 50 § (1)]. A hatóság maga választhatja meg a bizonyítás lehetséges eszközeit azokat mérlegelve szabadon hozhatja meg döntését, viszont amennyiben ennek nem tesz eleget és az a döntése felülvizsgálatra kerül, alperesként neki kell bizonyítani, hogy a feltárt tényállás megfelel-e a valóságnak.

Tekintettel fentiekre, és arra, hogy **Felperesek 2010-ben maguk fordultak az elsőfokú építésügyi hatósághoz, kérelmezve az építési enegedélyeztetési eljárásban, hogy Őket ügyfélként a jegyző ismerje el**, bár folyamatban lévő eljárás akkor még nem volt, de a hatóság tudomást szerzett arról, hogy potenciális ügyfelekként részt kívánhatnak venni a majdani eljárásban, amelynek tényleges megindítására 2012-ben sor is került. Az officialitás elvéből adódóan kötelessége lett volna az elsőfokú építésügyi hatóságnak feltárni a potenciális ügyféli kört, majd azokat szabályszerűen értesíteni, már 2012-ben.

A Ket. 15. § (8) bekezdése szerint az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye. Az ügyféli jogállást megtagadó végzés elleni önálló fellebbezés lehetősége is azt támasztja alá, hogy a jogalkotó az ügyféli minőséget kiemelten kezeli. A fent hivatkozott jogorvoslathoz elengedhetetlen feltétel, a potenciális ügyféli kör értesítése. Abban az esetben, ha ez nem történik meg, sérül a potenciális félnek, az Alaptörvény XXIV. és XXVIII cikk szerinti tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga. Az érintettek nem értesülnek a jogaikat vagy érdekeiket érintő eljárásról, nem tudják érvényesíteni a tisztességes eljáráshoz való jogukat továbbá megfosztják őket a jogorvoslathoz való joguktól is.

A Törvényszék és a Kúria is azzal hárította el a 2012-es Alaphatározattal szembeni jogorvoslati kérelmek érdemi vizsgálatát, hogy a határozat jogerőre emelkedése óta több, mint 6 hónap telt el, és a Ket. 15. § (6a), illetve az Étv. 53/C. (11) bekezdéseinek együtt alkalmazásával az építésügyi hatóság eljárást lezáró döntésének jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától számított hat hónapot követően új ügyfél nem vehet részt az eljárásban.

Számos Alkotmánybírósági döntés van, amely ezzel a kérdéssel foglalkozik, és amely egyértelművé teszi, hogy erre a rendelkezésre nem lehet hivatkozni abban az esetben, ha a hatóság mulasztásának következményeként az ügyfél csak 6 hónapon túl értesül a határozat meghozataláról. Miként az Alkotmánybíróság a 3278/2019. (XI.5.) AB határozat [43] bekezdésében is megállapítja: "... a törvényalkotó is csak azoknak a további ügyfeleknek a jogait korlátozhatja ilyen formában, akiket szabályszerűen értesítettek. ...

a nem értesített ügyfelek, amennyiben az értesítés elmaradása ellenére tudomást szereznek a határozatról, a törvényben meghatározott határidőn belül igazolási kérelemmel élhetnek, vagy a határozat ellen fellebbezést terjeszthetnek elő, illetve kérve a határozat kézbesítését, azt követően élhetnek a fellebbezés jogával.”

A fenti érvelés alapján álláspontunk szerint az Indítvánnyal Érintett Határozatok alaptörvényellenesen, a tisztességes eljáráshoz való jogot sértve jutottak arra a következtetésre, hogy az eljáró közigazgatási szervnek „nem kellett vizsgálnia azt, hogy a feleperesek ügyféli jogállása kiterjed-e az alapeljárásra.” (Kúria Ítélete [39] bekezdés)

Az eljáró közigazgatási szerveknek ugyanis hivatalos tudomása volt arról, hogy a [REDACTED] tervezett beruházás vonatkozásában ügyféli jogainkat gyakorolni kívánjuk, mert azt a 2012-es építési engedély megindítását megelőzően 2 évvel már írásban jeleztük részükre.

Az ügyféli jogállás megtagadása és jogorvoslati kérelmeink érdemi vizsgálatának elutasítása az Alaphatározat vonatkozásában azért is különösen visszas, mert ugyanakkor a 2015-ben, illetve 2016-ban hozott, az alap építési engedélyt módosító határozatok esetében (ahol nem tudtak a közigazgatási szervek hivatkozni a jogerőre emelkedéstől eltelt 6 hónaps határidőre) hosszú jogvita után ugyan, de megkaptuk az ügyféli jogállást és az azzal együtt járó iratbetekintési és jogorvoslati jogokat.

Az ezt követően az Alaphatározattal és a módosító határozatokkal szemben benyújtott jogorvoslati kérelmeink közül azonban kizárólag a módosító határozatokkal szembeni jogorvoslati kérelemeket bírálták el érdemben, a bíróságok tisztességes eljárást sértő jogalkalmazása tehát érdemben akadályozott bennünket alapvető jogaink érvényesítésében – az Alaphatározat volt ugyanis, amely a megépült szálloda fő paramétereit, műszaki-technikai jellemzőit engedélyezte, .

4.2 Az egészséges környezethez való jog sérelme

A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmének következményeként érdemben nem vizsgálták az Alaphatározattal szemben felhozott kifogásainkat, többek között azt az alapvető érveinket sem, hogy az Alaphatározat teljes mértékben adós maradt a [REDACTED] közepén megvalósuló turisztikai projekt mélygarázs kapacitásának számon kérhető indokolásával. Ezt csak részben indokolták azzal, hogy az Alaphatározattal szemben ügyfelek nem vagyunk, részben pedig azzal, hogy nincs aktív perbeli legitimációnk a megépült mélygarázs vonatkozásában, mert az jogainkat közvetlenül nem érinti, az egészséges környezethez való jog pedig, amire az eljárás során hivatkoztunk nem teremt olyan perbeli legitimációt, amely alapján jogunk lenne vitatni, hogy a közvetlenül velünk szemben megvalósuló nagyberuházáshoz tervezett parkolókapacitást.

Ezzel szemben mi továbbra is azon az állásponton vagyunk, hogy az Alaptörvény XXI. cikkében rögzített alapjogként ismeri el a magyar állam az egészséges környezethez való jogot, és vállalja, hogy érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

Az egészséges környezethez való jog nem kizárólag a természeti környezet védelmét jelenti, hanem azt is, hogy az állami, közigazgatási szervek döntéseinek meghozatala során szempontként veszik figyelembe, hogy az érintett jogalanyok egészséges környezethez való jogát mennyiben érinti az adott közigazgatási tevékenység. Különösen igaz ez a környezetet érintő, például nagy volumenű építési tevékenységek engedélyezése során.

Az Alaptörvény XXI. cikkében rögzített alapjogból következően minden állami szerv, így az ügyben eljáró hatóságok kötelezettsége is a mindennapi létfeltételeket **alapvetően** megváltoztató beruházás engedélyezése során szempontként figyelembe venni, hogy az érintett jogalanyok egészséges környezethez való jogát mennyiben érinti az adott közigazgatási tevékenység.

Az Alaptörvényben rögzített ezen alapjog érvényesülését az állami, önkormányzati szervek akként biztosítják az építési jogban, hogy az adott építési tevékenység eredményeként létrejövő épület, létesítmény funkcióihoz, méreteihez képest egyre szigorodó követelményeknek való megfelelést írnak elő.

Ez a szigorodó követelményrendszer a konkrét ügyben engedélyezett létesítmény és a hozzá tervezett parkolók számát illetően úgy alakul, hogy

- az irányadó szabályokat mindenekelőtt az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet („OTÉK”) 4. sz. melléklete tartalmazza amely rögzíti, hogy meghatározott funkciójú építmények esetén milyen módszer szerint kell számítani az elhelyezendő személygépkocsik számát, külön kategóriaként kezelve a szálláshelyet, a vendéglátóegységet és a raktárokat is (mindegyikhez más-más számítási módszert alkalmazva);
- speciális szabályként a járművek elhelyezésének helyi szabályairól Ferencvárosi Önkormányzat Képviselő-testületének 19/2003. (IV. 4.) számú rendelete bizonyos könnyítéseket tartalmaz, amennyiben az OTÉK 4. sz. melléklete szerinti számítási módszer alkalmazásával meghatározott parkoló létszám 50%-os figyelembevételét írja elő, de azt az alapszabályt továbbra is következetesen fenntartja, hogy funkcióként kell meghatározni a létesítendő parkolóhelyek számát;
- speciális szabályként a fentiekhez képest szigorúbb rendelkezést tartalmazott a Belső-Ferencváros rehabilitációs szabályozási tervéről és építési szabályzatáról szóló Ferencvárosi Önkormányzat 8/2006. (III.10.) rendelete, amely kifejezetten az engedéllyel érintett területet [REDACTED]-ként említi és erre a funkcióra utalva a létesíthető parkolókapacitást legalább 250, legfeljebb 500 férőhelyben határozza meg;
- a három szabályrendszer, azaz az OTÉK és az önkormányzati rendeletek együtt alkalmazása esetén pedig, amennyiben az önkormányzati rendelet által alapértelmezettnek vett parkolóház funkción felül számoljuk az OTÉK 4. sz. melléklete szerinti funkcióknak megfelelő, és a 19/2003. Önkormányzati rendelet

szerinti 50%-al figyelembe vett parkolókapacitást, akkor a parkolóhelyek száma meghaladja a 300-at, hiszen az Önkormányzati rendelet a parkolóház funkcióra minimum 250 férőhelyet ír elő, az OTÉK 4. sz. melléklet 3. pontja a szálloda funkcióra 180 szobaszámnál 180 parkolót, amit az Önkormányzati rendelet enged mérsékelni 90-re. Azaz semmilyen egyéb funkciót (pl. étterem) nem számítva csak a parkolóház (250) és a szálloda (90) funkciókra számolt parkolókapacitás 340 férőhelyet ad ki. És ez esetben szigorú környezetvédelmi előírásoknak kell megfelelni, ennek érdekében a beruházás a 314/2015. (XII.25.) Korm. rendelet hatálya alá kerül, amely 3. számú mellékletének 92. és 128. pontjaiban, 300 parkolóhely fölött szigorú környezetvédelmi hatásvizsgálatot ír elő.

Rendkívül súlyos, a fenti alapjog sérelmét eredményező jogalkalmazói hibaként jelöljük meg, hogy egyik határozat sem (ideértve az Alaphatározatot, az 1. sz. Módosítást, és a 2. sz. Módosítást is) sem rendelkező részükben, sem az indokolási részükben nem határozzák meg az építető által a 184 szobaszámú hotelhez megépítendő parkolóhelyek pontos számát, és semmiféle részletes levezetést, jogszabályhely megjelölést nem tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy az adott épületegyütteshez mekkora létszámú mélygarázs indokolt. Egyedül az Alaphatározat 6. oldalán van egy egymondatos szakhatósági utalás arra, hogy a parkolószaót az OTÉK-ban rögzítettek szerint kell biztosítani, ezen felül azonban semmiféle utalás nem található a szigorúbb helyi előírásokra, az annak való megfelelésre, vagy arra, hogy az egyes funkciókhoz hogyan kalkulálják a parkolószaót.

Az építésügyi hatóság a határozatában a Ket. 72. (1) da) alapján köteles lett volna végrehajtható és számon kérhető kötelezésként meghatározni, hogy a szállodai szobaszámok mellett a mélygarázs mekkora férőszámmal épül meg, és különösen köteles lett volna megindokolni, hogy az egyes funkciókra hány parkolóhely jut. Ennek hiányában teljes mértékben sérül az ügyfél joga, hogy egy megindokolt, jogszabályi hivatkozásokkal és a mérlegelés számon kérhető szempontjaival rendelkező határozatot kézbesítsenek számára, és hogy meggyőződhesen, hogy pl. a környezeti és zajhatásokat kellően figyelembe vették akkor, amikor döntöttek a létesítmény megépíthetőségéről.

Ez a súlyos jogszabálysértés a parkolóhelyek vonatkozásában nemcsak az Alaphatározatot, hanem az 1. sz. Módosítást és a 2. sz. Módosítást is érinti, mert míg az Alaphatározatban kellett volna rendelkezni a parkolóhelyek számáról és indokolni azt, az 1. sz. Módosítás szállodaszoba szám növekedése (163-ról 184-re) vonatkozásában rendelkezni kellett volna arról, hogy az engedélyezett parkolószaóra ez milyen kihatással van, a 2. sz. Módosítás esetén pedig, amely a mélygarázsszintek számának csökkenéséről rendelkezett, szintén része kellett volna legyen a parkolóhelyek számáról való döntés és annak indokolása – ez utóbbi különösen azért lényeges kérdés, mert ez utóbbi, a parkolósintek számának módosítását eredményező változás során a hatóság azt hagyta jóvá, hogy kevesebb parkolósinten (5 helyett 4-en) ugyanakkor megnövekedett szobaszám mellett, de az előzőleg engedélyezett parkolószaó megvalósul, emelőgépek segítségével. A részletes vizsgálatok és az indokolási kötelezettség megfelelő teljesítése esetén álláspontunk szerint már ekkor ki kellett volna derülni, hogy az emelőgépek

beépítésére a parkolósíntek belmagassága miatt lehetetlen. Sajnos – ahogy erre az alapeljárásban felhívtuk a figyelmet – az épület ténylegesen emelőgépek nélkül és az eredetileg tervezett parkolókapacitásnak mindösszesen kb. a felével épült meg (kb. 130 parkolóhely), ami az engedélyezés hiányosságaira jelentős mértékben visszavezethető.

A közigazgatási szervek fenti súlyos mulasztásához és alaptörvényellenes jogalkalmazásához járultak hozzá az eljáró bíróságok, amelyek a fenti érveinkkel egyáltalán nem foglalkoztak arra hivatkozva, hogy a mélygarázs tervezettségével, kapacitás számításával kapcsolatos építészeti, közigazgatási kérdések bennünket mint szemben lakó helyi lakosokat nem érintenek, ezért aktív perbeli legitimáció hiányában perben nem is tehetjük vitássá, hogy a fenti építési-környezetvédelmi szabályok betartásra kerültek-e vagy sem a beruházás tervezése során.

Álláspontunk szerint az ítéletekből kirajzolódó bírósági gyakorlat alaptörvényellenesen egy olyan attitűdöt tükröz, amelyben a beruházó beruházás megvalósításához való jogait az állampolgárok egészséges környezethez való alapjogával helyez szembe, ami a XXI. századi jogfejlődéssel szemben XX. vagy inkább XIX. századi szemléletet tükröz.

Különleges súlyú kérdésnek érezzük azt, hogy egy több, mint száz éve kialakult karakterisztikájú, forgalommal túlterhelt, központi fekvésű, fővárosi városrészben a meglévő környezeti és életfeltételeket jelentős mértékben megváltoztató hotel és mélygarázs építési engedélyének kiadása iránti eljárásban és annak bírósági felülvizsgálata során az egészséges környezethez való jog teremt-e olyan közvetlen érdekeltséget az építménnyel szemközti épületben lakó ügyfél oldalán, hogy az építési engedély jogszerűségét megkérdőjelezze, azon az alapon, hogy az épületre kiadott építési engedély nem kellő számú parkolóhely létesítését írta elő az építtetőnek? Vagy az Ítéletben foglaltak szerint csak akkor áll fenn ez a közvetlen érdekeltség, és akkor kérheti az engedély bírósági felülvizsgálatát, ha a megépült mélygarázs lejárata közvetlenül az ablaka alatt található?

Fontosnak tartjuk ebből a szempontból, hogy a beruházás volumene is döntő szempont. Nem egy „egyszerű” lakópark és a hozzá tartozó parkolók engedélyezéséről van szó, hanem a pesti történelmi belváros, ikonikus, több, mint száz éve kialakult karakterisztikájú, forgalommal túlterhelt, központi fekvésű részéről. A helyi lakosok parkolása a belvárosban eleve problémás, de kivált az a [REDACTED] környékén, ahol a [REDACTED] továbbá a [REDACTED] környező irodaházak rendkívüli forgalmat generálnak.

Álláspontunk szerint a Felperesek közvetlen érintettsége az egészséges környezethez való alapvető jog alapján önmagában a beruházás volumene és a lokáció okán fennáll, mert ilyen mértékű építkezés esetén, amely a helyi lakók által korábban jelentős részben rekreációs célból és részben pedig alkalmanként parkolóként használt teljes területet elvesz tőlük, közvetlenül érinti őket, hogy a szálloda parkolókapacitása milyen formában oldja meg a helyi parkoló szükségletet általában, az elvesztett parkolók pótlását különösen, kellő körültekintéssel tervezett-e, megszünteti-e a felszíni, nem helyi lakók parkolását, vagy rosszul méretezettség esetén azt esetleg nehezebbé, zsúfoltabbá tesz, figyelembe

veszi-e a helyiek érdekeit (pl. kedvezményes parkolók biztosításával). (ld. 12. sz. mellékletként csatolt szatelit felvételen látható, hogy a területet parkolóként is használták a helyiek.) Az egészséges környezethez való, minden polgárt megillető jog alapján egy ekkora mértékű és ilyen lokációjú beruházás esetén a parkoló kapacitás tervezése a helyben lakókat, akik egyébként az utcán kényszerülnek parkolni közvetlenül érinti az épület ilyen szempontú tervezettsége és az építési engedély erre vonatkozó rendelkezései, hiányosságai.

A Felpereseknek mint helyi lakosoknak a jogorvoslati joguktól való megfosztása a közvetlen érdekelttség vitatására hivatkozással (azzal, hogy a lejárát nem az ablakuk alatt van) azt eredményezi, hogy nem kérhetik számon a parkolókapacitás kiszámítását még akkor sem, ha az általuk felhozott érvek jogossága és részletes indokolási kötelezettség számonkérése esetén a parkolókapacitás meghaladná a 300-as parkolószámot (ami egy 250-500 fős kerettel számoló kerületi építési szabályzat esetében egyáltalán nem életszerűtlen). Ez a szám azért különösen fontos, mert amennyiben egy jogszerű, okokkal alátámasztott mérlegelés eredményeként 300 férőhelynél nagyobb kapacitás lett volna indokolt, akkor (a helyben lakók egészségének védelme érdekében) sokkal szigorúbb környezeti hatásvizsgálatot kellett volna lefolytatni— ld. a 382/2016. (XII.2.) Korm. rendelet 1. sz. melléklet 2. táblázat 5-ös pontja, illetve 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 3. melléklet 3.2 táblázat 5-ös pontja.

Alapvető jogszabályok, amelyeket a fenti okból alaptörvényellenes jogalkamazás eredményeként mind a közigazgatási szervek, mind a bíróságok teljes mértékben ignoráltak:

- OTÉK 4. sz. melléklete, amely funkcionként ad különböző számítási módszert szálláshelyre, vendéglátóegységre és raktárokra;
- A Ferencvárosi Önkormányzat 8/2006. (III.10.) rendelete 19. §-a a fent már részletesen ismertettek szerint, arra tekintettel, hogy nem csak parkolóház épült, hanem a parkolóházra mint alapfunkcióra egy egész szállodakomplexum is „rátelepült” szobákkal, étteremmel és egyéb funkciókkal. Mivel volt olyan kerületi építési szabályzati rendelkezés, amely a konkrét helyen a parkolóhely létesítés vonatkozásában a parkolóházra minimálisan 250 férőhelyet írt elő, ezért a parkolóház funkción túli egyéb funkciókra (szálloda, ott dolgozók, étterem) számítandó parkolóhelyeket logikusan **ezen felül kell számítani** az OTÉK 4. sz. melléklete alapján. Hangsúlyozzuk: 250 parkolóhely egy egyszerű parkolóház építése esetén is csak a minimumszám lehetett volna, a szálloda funkcióra 184 szobára az OTÉK 4. sz. mellékletének alkalmazásával ezen felül számolandó parkolóhelyek esetében a parkolóhely kapacitás igény bizonyosan 300 fölé emelkedik – amely esetben az egész épületre egészen más környezetvédelmi engedélyezési eljárást kellett volna lefolytatni a 314/2005. Korm. rendelet rendelkezései alapján.
- Továbbra is fenntartjuk, hogy megfelelő jogszabályi megjelölésekkel és pontos számításokkal alátámasztottan kellett volna meghatározni, mind az

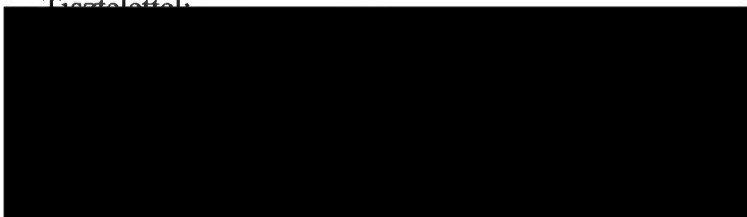
Alaphatározatban, majd pedig a módosító határozatokban is, hogy az engedélyezett funkciók után pontosan hány férőhelyes parkoló építése szükséges. Egyetlen építési hatósági határozatban vagy szakhatósági állásfoglalásban sem látjuk tételesen levezetve, hogy mi alapján állapították meg a mélygarázs férőhelyeinek a számát, sőt a férőhelyek száma sincs tételesen meghatározva. Nincsenek elkülönítve a megépült épület egyes rendeltetési egységeinek pontos funkciói, azok alapterülete, és ennek megfelelően az a számítás, amely alapján a minimálisan létesítendő parkolóhely szám megállapítható. Nem látjuk továbbá azt a környezeti hatásvizsgálatot, amit álláspontunk szerint a 382/2016. (XII.2.) Korm. rendelet 1. sz. melléklet 2. táblázat 5-ös pontja, illetve 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 3. melléklet 3.2 táblázat 5-ös pontja előírnak.

- Mind az Alperes, mind a Törvényszék maga szolgáltatott bizonyítékot arra, hogy a hatóságok döntésében nem volt határozott rendelkezés és indoklás a parkolóhely vonatkozásában, hiszen mind az Alperes a védiratában, mind a Törvényszék az Ítéletben, amikor azt próbálja levezetni, hogy miért megalapozatlan a jogorvoslati kérelmünk, akkor nem az első és másodfokú határozatok megfelelő részeire hivatkoznak vissza, hanem az ügyészség (tehát egy teljesen más állami szerv) jogszabály értelmezésére. Az ügyészség jogszabályértelmezése azonban az építésügyi hatóság és a szakhatóság indoklási kötelezettségét nem pótolja, és az ennek elmulasztása miatt a döntés jogszabálysértő jellegét sem orvosolja. Megjegyezzük ugyanakkor, hogy az ügyészség értelmezésével nem értünk egyet, a környék parkolási gondjait megoldó parkolóház funkcióra (amely parkolóház funkció már több évtizede a KÉSZ része volt) előírt 250 férőhelyen felül kell kialakuljon a szálloda, étterem, egyéb funkciók kielégítésére (is) alkalmas parkolóhely létszám. Az ügyészség jogértelmezése mindezen túl jelen ügyben semmiféle kötőerővel, vagy relevanciával nem is bír. Azaz a helyi lakosság igényein túl kell figyelembe venni, hogy mennyi férőhelyet kell még ezen felül a 184 szobás szálloda szálló, és egyéb vendégei és alkalmazottai, beszállítói részére létesíteni.

Összegezve: a Törvényszék és a Kúria álláspontunk szerint az Alaptörvény XXI. cikkében rögzített egészséges környezethez való jog megsértésével állapította azt meg, hogy egy ilyen volumenű nagyberuházás esetén nem áll fenn a Felpereseknek közvetlen érdekeltsége

Budapest, 2021 október 12.

Tisztelettel:

Mellékletek:

1. sz. melléklet	2010-es építésügyi hatósági tájékoztatás arról, hogy nincs folyamatban építési engedélyezési eljárás
2. sz. melléklet	Kp/29575/29/2012/VIII. sz. - Alaphatározat
3. sz. melléklet	Kp/686/7/2016/VIII. számú határozat – 1. sz. Módosítás
4. sz. melléklet	Kp/686/7/2016/VIII sz. határozat – 2. sz. Módosítás
5. sz. melléklet	Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.Kpk..46.124/2016/4 sz. végzése
6. sz. melléklet	2017. június 6-i levél alperesi érdekeltnek címezve
7. sz. melléklet	2017. május 30-i Építésfelügyeletnek címzett levél
8. sz. melléklet	Használatbavételi engedély kiadását elutasító határozat
9. sz. melléklet	Használatbavételi engedély
10. sz. melléklet	2018-ban készült szatelit felvétel

